

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Somogyi Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a Horváth Antal Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen nemzetközi fuvarkár megtérítése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. október 27. napján kelt G.20.872/2009/25. sorszám alatti ítéletével szemben a felperes által 26., Gf.3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 31.250. (Harmincegyezer-kettőszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A perben nem álló "A" Kft. 2006. szeptemberében megrendelt a felperestől egy darab benzinkútoszlopot. A felperes az áru **Ország 1-ből Város 1-be** fuvarozását 2006. szeptember 24. napján "B" nemzetközi áru fuvarozó egyéni vállalkozótól rendelte meg, aki a fuvarozásra első alfuvarozóként a "C" Kft-t vette igénybe. A "C" Kft. második alfuvarozóként az alperestől rendelte meg a nemzetközi fuvarozást. A fuvarozást ténylegesen alfuvarozóként a "D" Kkt. végezte. Az árut a címzettnek 2006. szeptember 28. napján sérülten szolgáltatták ki, amelynek a javítását "E" műszerész vállalkozó 587.000.Ft + áfa díjért vállalta. A felperes megrendelője részére 500.000.Ft + áfa összegű kárt megtérített, amely 2010. január 4. napján a kártérítési követelést a felperesre engedményezte.

A felperes keresetében 500.000.Ft kártérítés, valamint annak a 2006. szeptember 28. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk.301/A.§-ában meghatározott mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetének jogcímét elsődlegesen a „Nemzetközi Közúti Áru fuvarozási Szerződésről” szóló, az 1971. évi 3. tvr-rel kihirdetett Genfi egyezmény (a továbbiakban: CMR) 25. Cikke alapján alkalmazandó 23. Cikk 1., 2., 4. pontjában; másodlagosan a Ptk. fuvarozási szabályaiban és a 318.§. (1) bekezdésében; míg harmadlagosan - alperessel fennálló fuvarozási jogviszony hiányában - a Ptk.339.§-ában jelölte meg. A keresethalmazathoz tartozó utóbbi kérelmében kérte figyelembe venni a 2010. január 4. napján kelt engedményezési szerződést is.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen jogviszony hiányában, míg másodlagosan a nemzetközi fuvarkár követelés elévülésére tekintettel.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Határozata indokolása szerint a nemzetközi fuvarkár megtérítése iránti követelésre a Ptk.506.§. (1) bekezdése alapján a CMR szabályait kell alkalmazni. Ez utóbbi 3. Cikke szerint a fuvarozás teljesítése céljából igénybe vett személyek mulasztásáért, illetve cselekményéért a fuvarozó úgy felel, mintha az a saját cselekménye, illetve mulasztása lett volna. A felperes pedig a nemzetközi fuvarozást **"B"** egyéni vállalkozótól rendelte meg, így az alperessel közvetlen jogviszonyban nem áll. Kárigényét a vele közvetlen szerződési kapcsolatban álló fuvarozóval szemben érvényesíthette volna. A követelés elbírálására a kereset másodlagos jogcímét a már kifejtettek miatt nem tartotta alkalmazhatónak. Szerződésen kívül okozott kár jogcímén (Ptk.339.§. (1) bekezdése) pedig azért nem tartotta teljesíthetőnek a keresetet, mert a felperes kára szerződéses jogviszonyból ered, az az alapján történő igényérvényesítés elmulasztása pedig nem pótolható a deliktuális felelősségen alapuló kártérítési igénnyel.

Elsődlegesen az ítélet megváltoztatása és a keresetének való helytadás, míg másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Jogorvoslati kérelmében fenntartotta azon fellebbezési álláspontját, hogy a perbeli felek között - közvetítő beiktatásával - fuvarozási jogviszony jött létre. Így az árusérülés miatt keletkezett fuvarkárért az alperes a CMR 17. Cikke 1. pontja alapján felel. A másod-, illetve harmadlagos jogcímen előterjesztett keresete elutasítását azért tartotta indokolatlannak, mert a megyei bíróság nem volt tekintettel az általa benyújtott engedményezési szerződésre. Az eljárás megismétlését azért indítványozta, mert a tényállás tisztázásához szükséges lett volna indítványára **"B"** tanú kihallgatása, illetve szakértői bizonyítás lefolytatása is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a túlnyomórészt helyesen megállapított tényállásból helyes jogkövetkeztetésre jutva tartotta alaptalannak a megrendelő második alfuvarozóval szembeni nemzetközi fuvarkár keresetét. Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítélete Ptk.506.§. (1) bekezdésén és a CMR 3. Cikkén alapuló indokaival egyetért, azokat részletesen megismételni nem kívánja. (Pp.254.§. (3) bekezdés)

A fellebbezésben foglaltakra a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a megyei bíróság a felperes másod-, illetve harmadlagos jogcímen előterjesztett keresete elutasításának indokait ítéletében a Pp.221.§. (1) bekezdésének megfelelően kellőképpen részletezte, a kifejtettek érdemben is helyesek. A felek közötti közvetlen jogviszonyra vonatkozó érvelés azért is alaptalan, mert a felperes a 2008. május 26. napján alperesnek küldött levelében (11/A/2.) maga is az alperessel azonosan adja elő a fuvarozási lánc szereplőit. Eszerint pedig a perbeli felek között közvetlen jogviszony nem volt.

A felperes által csatolt (18.szám) engedményezési szerződés (Ptk.328.§. (1) bekezdés) nem teszi lehetővé a felperes kárigénye közvetlen perlését az alfuvarozó alperessel szemben. Egyébiránt a kétfokú eljárásban engedményezési szerződés nélkül sem volt kétséges, hogy a felperes vagyonát csökkentő fuvarkár bekövetkezett. Engedményezési szerződés akkor biztosított volna közvetlen perlési jogot a felperesnek, amennyiben alperes közvetlen megrendelője engedményezte volna - esetleges - fuvarkárigényét a felperesre. (Ptk.329.§. (1) bekezdés) Erre azonban a felperes maga sem hivatkozott.

Az érdemi döntéshez szükséges tényállás további bizonyítás nélkül is meghatározható volt, ezért a megyei bíróság helyesen mellőzte azt. A fellebbezésben említett **"B"** tanú lakcímét egyébiránt a felperes utóbb nem jelentette be, jogalap hiányában pedig a kár összegére vonatkozó szakértői bizonyításra nem volt szükség.

Az ítéletábra a felperes fellebbezését a Pp.256/A.§. (1) bekezdés f/ pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján hagyta helyben.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért a felperes a Pp.78.§. (1) bekezdése szerint viselni köteles a fellebbezési eljárás során felmerült saját, valamint az alperes másodfokú perkoltségét. Az alperes képviselőjével a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjat - a csatolt megbízási szerződésre figyelemmel - az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§. (1) bekezdése alapján állapította meg.

G y ő r , 2011. június 15.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: